

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

**Κανὼν εἰς τὸν
χαρμόσυνον Εὐαγγελισμόν
τῆς Πανυπεράγνου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας**

ᾠχος Α'

Ἄγιον Όρος

2018

Ἔτερος εἰς τὸν χαρμόσυνον
Εὐαγγελισμόν τῆς Πανυπεράγνου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
Ἀειπαρθένου Μαρίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
«Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία Σ.Ξ.», ἐν δὲ
τοῖς τελευταίοις τροπαρίοις ἐκάστης ὥδης
«Ίλαρίων Μ.» Ἦχος Α'.

Ὡδὴ Α' Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Θεός,
χαῖρε Μαρία χαῖρε, εὐλογημένη καὶ γὰρ σύ,
τοῦ Πατρὸς ἐν τῇ γαστρὶ, συλλήψῃ Υἱόν, καὶ
τέξῃ Θεάνθρωπον, τῶν βροτῶν εἰς
ἀνάπλασιν.

Ἀρχαγγέλου δεχομένη, Μαριάμ
ἀσπασμόν, χαῖρε εὐλογημένη, Ὑψίστου
δύναμις ἐν σοὶ ἐπισκιάσει καὶ Θεόν, ἐν μήτρᾳ
Ἄγνῃ, εἰσδέξῃ πανάσπιλε τῆς ἀρᾶς εἰς
ἀναίρεσιν.

Ἰησοῦν καλέσεις Κόρη, ὄνπερ τέξεις
Υἱόν, ᾧ Κεχαριτωμένη, τὴν πεπτωκυῖαν τοῦ
Ἀδάμ, φύσιν σῶσαι ἐκ φθορᾶς, θανάτου
σεμνή, χαρὰν σοὶ φθεγγόμενον, μὴ ἀπίσται
θεόνυμφε.

Ἰεσσαὶ ἐνθοβλαστήσασα, ἐκ ρίζης
Χριστόν, χαῖρε εὐλογημένη, χαρὰν ἡ κτίσις
διὰ σοῦ, ἡμφιάσατο τῆς πρίν, λυθεῖσα Ἄγνῃ,

ἀρχαίας τοῦ πταίσματος, Μαριάμ
κατακρίσεως.

ᾠδὴ Γ' Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Ῥύπου δίχα Κόρη ἐν γαστρὶ, τοῦ
Ἀνάρχου συλλήψη Πατρὸς τὸν σύγχρονον,
ὡς Ἡσαΐας τὸ πρὶν, φωναῖς θεηγόροις
Μαριάμ, σαφῶς προκατήγγειλε.

Εὐας τῆς προμήτορος ἀράν, τοῦ Ἀγγέλου
τὸ χαῖρε σχοῦσα ἠφάνισας, εὐλογημένη γὰρ
σύ, ὁ Κύριος εἶη μετὰ σοῦ, Παρθένε
ἀπείρανδρε.

Κεχαριτωμένη Μαριάμ, σὲ Ἰακώβ ὡσπερ
κλίμακα προεώρακε, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς,
βροτῶν τὴν πεσοῦσαν τοῦ Ἀδάμ, φύσιν
ἐπανάγουσα.

Λίθον ἐκτμηθέντα Δανιήλ, ἀπὸ ὄρους
πανύμνητε προεώρακε, ἄνευ χειρὸς
προτυπῶν, τοῦ θείου σου τόκου ἐμφανῶς,
Κόρη τὸ μυστήριον.

ᾠδὴ Δ' Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐν τῇ ἀσπόρῳ σου γαστρὶ, συλλήψη
Κόρη τοῦ Πατρὸς, Λόγον καὶ ἀφθόρως ἐν
χρόνῳ, τέξη Μητροπάρθενε, βροτῶν εἰς
ἀνακαίνισιν, χαῖρε εὐλογημένη Μαρία, ἐν
γυναιξὶν ἀληθῶς, καὶ κοσμοσώτειρα.

Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεόν, καταλλαγὴ τοῦ
τῶν βροτῶν, γένους Θεοτόκε Παρθένε, ἦν
προανεφώνησε, Δαβὶδ ὁ θεοκίνητος, σήμερον
δὲ Ἄγγελου κομίζη, προαιωνίου βουλῆς τὰ
εὐαγγέλια.

Ἀφλέκτως βάτον ἐν Σινᾷ, Μωσῆς
ἑώρακε τὸ πρὶν, τύπον τοῦ σοῦ τόκου
Παρθένε, πῦρ γὰρ τῆς θεότητος, τὴν μήτραν
σου οὐκ ἔφλεξε, χαῖρε ἡ παρασχοῦσα τῷ
κόσμῳ, τὴν ὀφειλὴν τῆς ἀρᾶς θεοχαρίτωτε.

Ἀρᾶς τῆς πάλαι ἐν Ἐδέμ, τοῦ
Ἀρχαγγέλου ἀσπασμόν, ἔλυσας λαβοῦσα
Παρθένε, καὶ ἡμῖν ἐξήνηθης, ζωὴν τὴν
ἐνυπόστατον, ὄφρα τὸν ἰὸν ἀναιροῦσα, καὶ
ἀφθαρσία κοσμοῦσα τὸ ἀνθρώπινον.

Ἦτιδὲ Ε' Ὁρθρίσωμεν ὄρθρον.

Ῥομφαία φλογίνη τὰς πύλας, τοῦ
Παραδείσου ἡ πάλαι φυλάττουσα τὰς
εἰσόδους, νῶτα ὑπενδίδωσι, ἀγγελικῶ
προσφθέγματι, χαῖρε φωνοῦντός σοι
Ἄχραντε.

Ἰούδα βασίλειος κόσμῳ, φυλὴ Παρθένον
ὡς ῥόδον ἐξήνηθησε πανευῶδες τὸ μυρίσαν
βρότειον, οὐσίαν πρὶν τὴν πταίσασαν, φθόνῳ
ἰῶ τῷ τοῦ δράκοντος.

Τὴν χρύσειον στάμνον τοῦ μάννα,
προδιετύπου ὁ τόκος σου ἄνανδρε καὶ ἡ
ῥάβδος, Ἀαρὼν ἀπείρανδρε, ἡ πάλαι
ἐκβλαστήσασα, χαῖρε βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι, καὶ οἱ βουνοὶ
γλυκασμὸν σταλαξάτωσαν τῆς Παρθένου, ἐν
τῇ μνήμῃ σήμερον, χαρμονικῶς ἀδέτωσαν,
θεολόγων αἱ γλῶσσαι ἐφύμνια.

Ῥιδή ΣΤ' Κατηλθες.

Ῥράθη, ἐν τοῖς περιγείοις φρικτόν, πῶς
ἀπείρανδρος ἀμνάς, συλλαβοῦσα ἀσπόρως,
τοῦ Ἀρχαγγέλου φωνῆ, καὶ ἐκύησε, τὸν
συνάναρχον Πατρί, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Μαρία, Κεχαριτωμένη Ἀγνή, ἡ τὸν
ὄμβρον ἐν γαστρί, τὸν οὐράνιον σχοῦσα, τοὺς
ἀμαρτίας φλογμῶ καταρδεύσασα, καὶ
μετόχους τῆς ζωῆς, τῆς ἀλήκτου δεικνῦσα.

Ἐδέχθης, ὡς καθαρωτάτη παστάς, τὸν
οὐράνιον σεμνή, τῇ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου,
νυμφίον Κόρη Χριστόν, τὸν ἀμήτορα, πρὸ
αἰώνων ἐκ Πατρὸς, γεννηθέντα ἀχρόνως.

Ἰδὼν σου, Ἰωσήφ ὁ σώφρων Ἀγνή, τὴν
γαστέρα μὴ εἰδώς, ὡς εἰκὸς ἐταράχθη,
κλεψιγαμίαν νοῶν, ἀλλ' ἐδόξαζε, τοῦ
Ἀγγέλου τῇ φωνῇ, τῶν ἐν σοὶ μεγαλείων.

ᾨδὴ Ζ' Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου.

Ναὸς τοῦ Παντοκράτορος γέγονας, ἐν
μήτρα χωρήσασα, τούτον τῆς φωνῆς, τοῦ
Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, δεξαμένη ἐν πίστει
Πανάμωμε, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν
Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἡ πάντων τῶν βροτῶν ὑπερέκεινα,
Παρθένε πανάσπιλε, θείων προφητῶν, ὁ
ἐνθεώτατος χορὸς, θεηγόροις φωναῖς
προκατήγγειλε, τὸν μόνον ἐν τῇ γαστρὶ
συλλαβοῦσα, βουλῆς μεγάλης ἄγγελον.

Μητέρα γενομένην τοῦ κτίστου σου ἀεὶ
μακαρίζουσι, πᾶσαι γενεαί, αἱ τῶν
ἀνθρώπων ἀγαθή, σὺν Ἀγγέλων χοροῖς
Παναμώμητε, ἐκ σοῦ γὰρ ἡ εὐλογία τοῖς
πᾶσι, ὡς θεῖον ἐνδιαίτημα.

Ὡραϊάν σε εὐρών ὁ φιλόανθρωπος, ἐν σοὶ
κατεσκήνωσε, Κόρη Μαριάμ, δι' Ἀρχαγγέλου
τὴν αὐτοῦ, παρουσίαν μηνύει Ἄχραντε, ὁ
μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ
ὑπερένδοξος.

ᾨδὴ Η' Αὕτη ἡ κλητή.

Αὕτη χαρμονῆς, φιλεόρτων ἡμέρα,
πρωτίστη τῶν ἀπάντων, ὡς κορωνὶς καὶ
ἀγία, σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον

τετέλεσται σήμερον, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν τὴν
Ἄχραντον Παρθένον.

Ῥεύσαντα τὸ πρῖν, ἐντολῆς παραβάσει,
τὸν ἄνθρωπον εἰς τέλος, οὐ παρεῖδες
οἰκτίρμον, ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς,
σωματούμενος φθαρέντα ἀνέπλασας, ὁ
δεδοξασμένος εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἰσον τῷ Πατρὶ, πεφυκότα τὸν Λόγον, καὶ
Πνεύματι τῷ Θεῷ, θεανδρικῶς προελθόντα,
ἐξ ἀσπόρου γαστροῦ, ἐκ φθορᾶς πρὸς τὴν
ζωὴν ἐπανάγοντα, τὴν βροτῶν οὐσίαν, δι΄
ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν, παρακλήσεσι Μήτηρ,
ἢ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν δεξαμένη,
ἐκλυτροῦσα δεινῶν, καὶ εἰρήνην δωροῦσα τῇ
ποιμνῇ σου, ἢ εὐλογημένη καὶ
Κεχαριτωμένη.

Ωιδὴ Θ' Φωτίζου, φωτίζου.

Ἀγάλλου καὶ τέρπου, ἡ Ἐκκλησία τῶν
πιστῶν, χαρμοσύνως τελοῦσα, τῆς Παρθένου
σήμερον, μνήμην φαιδρᾶν, φωταυγῆ ἑορτῆν,
ἐξ οὐρανοῦ γὰρ τῆς σωτηρίας, τὰ εὐαγγέλια
δέχεται.

Σκιρτῶσι Παρθένε, τῶν οὐρανίων
στρατιῶν, αἱ δυνάμεις καὶ θείων Ἀποστόλων
σύνταγμα, τῶν Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων

χοροί, τῶν Ἀσκητῶν καὶ δικαίων πάντων, ἐπὶ
τῇ μνήμῃ σου Ἄχραντε.

Ξενότροπον πάνυ, τῆς σῆς συλλήψεως
Ἄγνη, τὸ μυστήριον πέλει, πῶς Πατρὸς τὸν
σύνθρονον, τοῦ Γαβριὴλ Ἀρχαγγέλου φωνῇ,
ἐν τῇ γαστρὶ τοῦτον συλλαβοῦσα, γένους
βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μητέρα ἀυχοῦντες, καὶ θεῖαν Ἐφορον
σεμνή, οἱ τὸ Ὅρος οἰκοῦντες, Ἄθω σὸν
περίβολον, δίδου ἡμῖν εἰρηνεύειν ἀεὶ, καὶ τοῦ
Υἱοῦ σου τῆς Βασιλείας, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου
καταξίωσον.